

РЕШЕНИЕ

№ 29911

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6123** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал 1 във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закон за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Х. К. Н., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 148Х/05.05.2026г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението се обжалва с доводи за неговата незаконосъобразност, като постановено в противоречие с материалния закон и пренебрегване на многобройни нови обстоятелства, подробно изложени в подадената последваща молба. Излага подробни мотиви, свързани с хипотезата ако бъде върнат обратно в С., то имало нови обстоятелства, касаещи личното му положение и ситуацията в страната по произход, предвид които животът му бил застрашен. В родната страна безредиците и убийствата по улиците продължавали. Евентуалното му връщане в С. щяло да застраши основни и неотменими негови права – право на живот и свобода, щял да бъде изложен на тежки посегателства. Тези факти не били съобразени от органа, който постановил незаконосъобразен акт. Конкретно посочва, че е издирван в С. и има повдигнато обвинение срещу него, за което представя копие на призовка, в което е посочено, че е извършил незаконни деяния, за които следва да бъде разпитан от съдия, като е издадена и заповед за ареста му. Иска да бъде отменено оспореното решение, като се върне преписката за ново разглеждане. Подкрепя твърденията си с копия на снимки и документи без превод.

В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на решението и уважаване на жалбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ – МС, редовно призован, не се явява и не се

представлява. По делото са постъпили писмени бележки с позиция по същество. Излага становище с мотиви за отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на жалбоподателя и извърши съвкупна преценка на доказателствата, приобщени към делото, намира за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед №ЦУ-РД05-337/12.065.2024г. на Председателя на ДАБ при МС – М. М., мл.експерт в РПЦ [населено място], на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определен за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ.

В преписката са приложени Указания рег. №УП 30231 от 21.04.2025г. относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС, както и Указания, относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС, подписани от чужденеца при провеждане на производството по ЗУБ. Представените указания са подписани и от преводач, както и има отбелязване за получени от чужденеца указания на арабски език.

От данните в административната преписка се установява, че за първи път молителят Х. К. Н., от мъжки пол, роден на Д., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение-женен, ЛНЧ: [ЕГН], е поискал закрила с молба вх. № 5177 от 12.09.2023 г. на РПЦ-Х. до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като същият не е представил документ за самоличност.

По подадената от чужденеца молба, Заместник-председателят на ДАБ при МС е взел Решение № 20507 от 10.12.2023г., с което производството за предоставяне на международна закрила е прекратено. Решението е връчено неprisъствено на 17.01.2024г. и е влязло в законна сила.

С молба, рег. № УП-30231 от 23.12.2024г., чужденецът е заявил желание за повторно регистриране в производство за предоставяне на международна закрила. С молба вх. М9 90 от 16.01.2025 г. същият е регистриран повторно в производство за предоставяне на международна закрила. По тази молба за закрила Председателят на ДАБ-МС е взел Решение № 3508 от 20.05.2024 г., с което на Х. К. Н. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено неprisъствено на 20.06.2025 г. и е влязло в законна сила.

Подадена е последваща молба за международна закрила, вх. № УП 30231 от 15.08.2025 г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от Х. К. Н., ЛНЧ: [ЕГН]. Мотивира желанието си с твърдението, че съществувала реална опасност от тежки посегателства върху него, ако се завърнел в С., поради започналата там тежка гражданска война. Независимо, че войната била приключила безредиците и убийствата продължавали, което било ноторно известно на всички. Жителите бягали от домовете си към несигурни убежища, храната и стоките от първа необходимост оставали оскъдни, икономическото положение било катастрофално, сградите инфраструктурата били разрушени, а достъпът до здравни грижи бил силно ограничен. Доставка на електричество, вода и канализация била нарушена което означавало липса на хигие

на и риск за здравето. Образованието било недостъпно, тъй като някои училища се използвали за военни бази. Домът в който живеел бил разрушен. В С. чуждия гражданин би бил подложен на риск от насилие, защото се извършвали етнически чистки и геноцид. Бил получавал заплахи и му е упражнявано насилие, нещо което не казал в първото интервю, понеже бил уплашен и мислел, че всичко, което каже ще бъде използвано срещу него. Затова предпочел да премълчи тези факти. Районът, в който живеел, се контролирал от сирийски бунтовници и от ислямска милиция от групата „Х. Т. ал - Ш.". Завръщайки се в страната си за него съществувала реална опасност от репресии и дискриминация. В условията на гражданска война в момента, безогледното насилие било факт, което би следвало да се счита за безспорно установено, именно поради въоръжения вътрешен и международен конфликт, то следвало да се извежда постфактум, без да се налагало да представи доказателства за това. Следвало да се отбележи, че неговата последваща молба не била мотивирана с цел да забави или затрудни връщането си, а била мотивирана единствено от страх и реална опасност от посегателства върху живота му, репресия, изнудване, насилие и дискриминация. Писмени доказателства в подкрепа на своите твърдения чуждия гражданин не е предоставил.

По тази молба за закрила интервюиращият орган е взел Решение № 128 Х от 03.09.2025 г., с което е отказано допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено лично на 09.09.2025 г., обжалвано е в законовия срок от чуждия гражданин пред Административен съд-София-град, който с Определение № 34906 от 24.10.2025 г. оставя без разглеждане жалбата на молителя срещу Решение № 128 Х от 03.09.2025 г. на интервюиращия орган на ДАБ-МС.

Втората по ред последваща молба е депозирана в ДАБ-МС, с вх. № КП-01-1094 от 17.04.2026г. С подаването на своята последваща молба, Х. К. Н. отправя искане за повторна регистрация. В подадената втора по ред последваща молба, чуждият гражданин излага твърдения, че не може да се завърне в Сирийската арабска република, тъй като обстановката в страната продължава да бъде силно нестабилна, а при евентуално завръщане животът и здравето му биха били изложени на реална и непосредствена опасност. Посочва, че в района, в който е пребивавал-област Д., продължават въоръжени конфликти, бомбени атентати и взривове, при които има множество жертви сред цивилното население. Твърди, че съществува сериозен риск да бъде мобилизиран в сирийската армия или принудително включен в други въоръжени формирования, с оглед близостта на региона до границата с И.. Молителят заявява, че към настоящия момент продължават интензивни обстрели с бомби и снаряди, водещи до тежки наранявания и трайни увреждания на цивилни лица. Посочва, че неговото дете - Н., на 4,5 години, е пострадало при ракетен обстрел, вследствие на което е тежко увредено, като състоянието му е критично и с неясна прогноза за оцеляване. Твърди още, че съпругата му и трите му деца са в неизвестност, като няма възможност да осъществи връзка с тях. Допълва, че в населеното място има значителен брой убити и ранени лица, като нападенията, включително такива, приписвани на И., продължават. Заявява, че жилището му е напълно разрушено и към момента е лишен от имущество и средства за съществуване. Посочва, че не може да установи контакт с близките си и допуска, че същите може да са загинали или да са напуснали страната. Като допълнително нововъзникнало обстоятелство излага, че е получил заплахи за убийство във връзка с възникнал конфликт с негов брат след напускането на страната, като съществува и риск от задържане и лишаване от свобода. Молителят заявява, че не разполага с възможност за вътрешно разселване на територията на С., тъй като няма близки или подкрепяща среда в други региони на страната. Описва родното си място като разрушено, с продължаваща миграция на населението и ограничени възможности за придвижване. Посочва наличие на тежка хуманитарна криза,

характеризираща се с липса на основни условия за живот, включително достъп до питейна вода, като значителна част от населението пребивава във временни убежища. Допълва, че съгласно информация, публикувана на интернет страницата на Министерството на външните работи на Република Б., обстановката в Сирийската арабска република се характеризира с най-висока степен на риск. Писмени доказателства в подкрепа на своите твърдения молителят не е представил.

С решение № 148X/05.05.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС не е допусната последваща молба вх. № КП-01- 1094 от 17.04.2026г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. След направен анализ на обстановката в С., в оспорваното решение е посочено, че мотивите му са оценени като неоснователни за търсене на закрила. Уточнено е, че в поредната молба не се откриват нови и нововъзникнали обстоятелства, свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С., положението на молителя или страната му на произход, които да са релевантни по ЗУБ. Органът е посочил, че обстановката в С. за релевантния период вече е била обсъждана от административния орган, в предходните производства, следователно тази информация не би следвало да бъде разглеждана отново. Органът е достигнал до извода, че разгледани в съвкупност, така представените доказателства не биха могли да бъдат приети като факти, относими за наличие на заплаха спрямо сирийския гражданин. Те не съдържат в себе си нито едно конкретно обстоятелство за проява на преследване, заплахи или тежки посегателства спрямо него или възможност за бъдещи такива в страната му на произход. Органът е заключил, че от информация съдържаща се в справки от 10.03.2026г. и от 13.03.2026г. е видно, че положението в С. се подобрява, и въпреки все още ненапълно сигурната обстановка и отчитане на инциденти със сигурността не се установява безогледно насилие на територията на страната. Не може да се приеме, че спрямо заявителя ще са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство е представена актуална справка от дирекция "Международна дейност" при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. от 10.06.2026г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен с представената по делото заповед, както и е в изискуемата от закона писмена форма. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател. Поради това не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Оспореното решение е постановено в преклузивния 14-дневен срок по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като се има предвид и че след изменение на редакцията на разпоредбата – ДВ бр.89/2020 г., срокът касае работни дни.

Съдът не намира нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. В случая, видно от представените в преписката връчени на чужденеца указания, то няма допуснати нарушения в настоящото производство. В указанията има изрично изложение относно процедурата при последваща молба, а съгласно чл.

29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ е осигурен преводач. В този смисъл съдът счита, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основание за отмяна на обжалваното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Между страните няма спор, че чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б..

В разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ при подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на Глава Шеста, Раздел III. На основание чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Преписката съдържа доказателства, че не е нарушено правото на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, както и не се установява в настоящото производство нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач.

Фактите, които жалбоподателят твърди в настоящото производство, са изложени в предходното, като обосновано е прието, че са извън приложното поле на ЗУБ. Необосновано е изложението в бежанската история относно опасенията за основателни опасения от преследване от управляващите днес в С., като правилно е счетено, че лицето не посочва заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Подробно е обсъдено положението в С. съгласно актуална справка, като съдът споделя извода на административния орган за липса на конкретна заплахата както от страна на бившата, така и от настоящата власт в С..

Към настоящата последваща молба са представени копия на снимки и документи, въз основа на които обаче, не може да се приеме, че към настоящия момент са се появили нови факти. Още по-малко такива, които касаят конкретно жалбоподателя при връщането му в страната по произход. В подробно обсъдената актуална справка не се установяват нови обстоятелства относно действителното положение в С.. Общодостъпните средства също не сочат промяна, а са в посока затихване на конфликта в държавата по произход.

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено

значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба, съдържа необходимото съдържание. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което административният акт е законосъобразен. При извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен, то жалбата е неоснователна, а издаденият административен акт е законосъобразен.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. Н., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 148Х/05.05.2026г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението на основание чл. 85, ал. 4 във вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ